

به نام خداوند مهربان

برای کودکان
۳ تا ۷ سال

سفر حسن کچل
به قصه‌های شیرین ایرانی

حسن کچل و کله کدویی

- سرشناسه: شیخی، مژگان، ۱۳۴۱ - Sheikhi, Moygan
- عنوان و نام پدیدآور: حسن کچل و کله کدویی / نویسنده مژگان شیخی ؛ تصویرگر سمیه علیپور.
- مشخصات نشر: تهران : موسسه نشر و تحقیقات ذکر، کتاب‌های قاصدک، ۱۳۹۸.
- مشخصات ظاهری: ۱۶ص. : مصور(رنگی) ؛ ۲۲×۲۹سم.
- شابک: دوره ۵-۵۵۶-۲۳۷-۶۲۲-۹۷۸-۱ ؛ ۵۴-۱-۲۳۷-۶۲۲-۹۷۸
- وضعیت فهرست نویسی: فیا
- یادداشت: گروه سنی: ب، ج.
- موضوع: داستان‌های فارسی - Persian fiction
- موضوع: داستان‌های تخیلی - Fantastic Fiction
- شناسه افزوده: علیپوراد، سمیه، ۱۳۶۰-، تصویرگر رده‌بندی دیویی: ۸۴۳
- شماره کتابشناسی ملی: ۵۹۱۶۶۶۱
- حسن کچل و کله کدویی**
- مژگان شیخی
- تصویرگر: سمیه علیپور
- اجرای جلد و صفحه‌آرایی: فریدون حقیقی
- مدیر هنری: حسین نیلچیان
- زیر نظر گروه برنامه‌ریزی آموزش‌های پیش‌دبستانی
- موسسه نشر و تحقیقات ذکر
- لیتوگرافی: گلپا • کد: ۹۸/۹۰۷
- چاپ اول: ۱۳۹۸ • تیراژ: ۲۰۰۰ جلد
- شابک: ۱-۵۴-۱-۲۳۷-۶۲۲-۹۷۸
- شابک دوره: ۵-۵۵۶-۲۳۷-۶۲۲-۹۷۸
- قیمت: ۱۲۰۰۰ تومان**

ناشر پیشرو در انتشار
کتاب‌های کمک‌آموزشی برای
مهدکودک‌ها و پیش‌دبستانی‌ها

واحد کودک و نوجوان
موسسه‌ی نشر و
تحقیقات ذکر

کتاب‌های
قاصدک

دفتر و نمایندگی مرکزی: تهران، خ انقلاب، خ فلسطین جنوبی، خ محتشم، شماره‌ی ۲۰، طبقه‌ی اول غربی
تلفن: ۶۶۴۱۰۰۴۱ (۵ خط) • تلفکس: ۶۶۴۶۸۲۶۳ • کد پستی: ۱۳۱۵۸۴۴۵۴۷
سامانه پیامکی: ۳۰۰۰۶۶۶۶۶۳ • www.zekr.co • @ghasedakbooks

کلیه‌ی حقوق چاپ و نشر انحصاراً برای موسسه‌ی نشر و تحقیقات ذکر محفوظ است.

حسن کچل

صبح زود بیدار شد. ننه گلاب او را دید گفت:
«سحر خیز شدی حسن جان؟! چه خبر شده؟»
حسن گفت: «باید بروم ننه... زود صبحانه ام را بده که دیرم شد!»
ننه گلاب از کارهای حسن در تعجب بود. با خودش گفت: «چطور
شد که صبح زود بلند شده... خودم را می کشتم هم بیدار نمی شد...
چه بگویم... خدا را شکر!»
حسن، بزی را از توی طویله در آورد و راهی صحرا شد. دلش
می خواست هر چه زودتر برسد. تند تند می رفت. بالاخره به جای
هر روزی می رسید. بزی را توی علفها ول کرد و به طرف
درخت دوید. کتاب این بار هم سر جایش بود. با عجله
بازش کرد و خواند:

زنی یک پسر داشت به نام قلی.

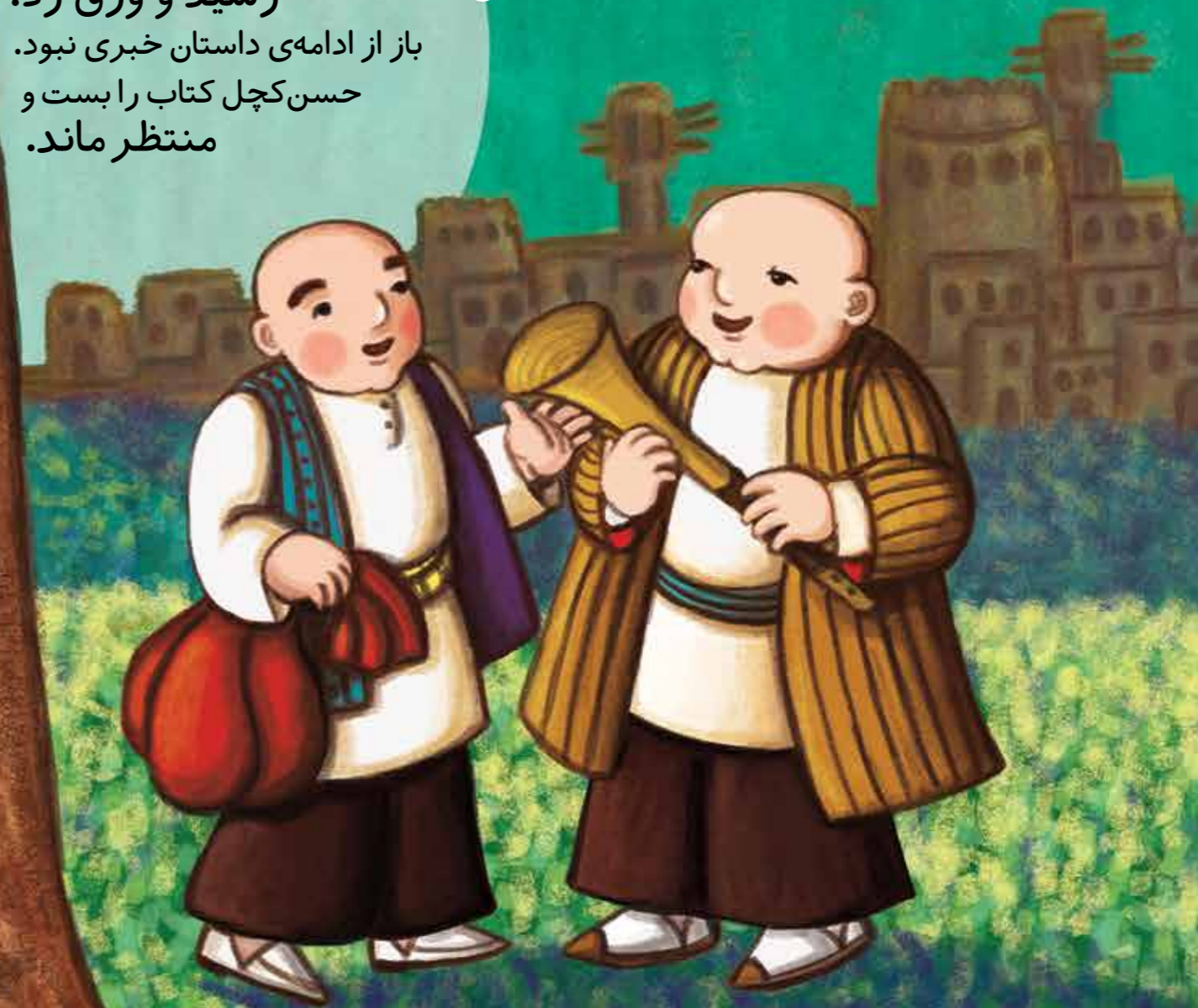
قلی حتی یک مو هم روی سرش نبود و همه صدایش می زدند کله کدویی.
حسن کچل فریاد زد: «ا... قصه ی یک کچل... از این بهتر نمی شود!» و به خواندن ادامه داد:
یک روز ننه اش به او گفت: «قلی جان، چرا از خانه بیرون نمی روی؟ دیو، بابایت را گرفته
و اسیر کرده، آن وقت تو گرفتی کنج خانه نشسته ای؟» قلی گفت: «چه کار کنم ننه؟ بیرون
بروم همه صدام می کنند کله کدویی! ننه اش گفت: «خب بگویند! نمی فهمند! عقلشان به
چشمشان است... تو به آنها چه کار داری... برو دنبال بابای بیچاره ات!»
آن قدر گفت و گفت تا یک روز قلی به راه افتاد و رفت.

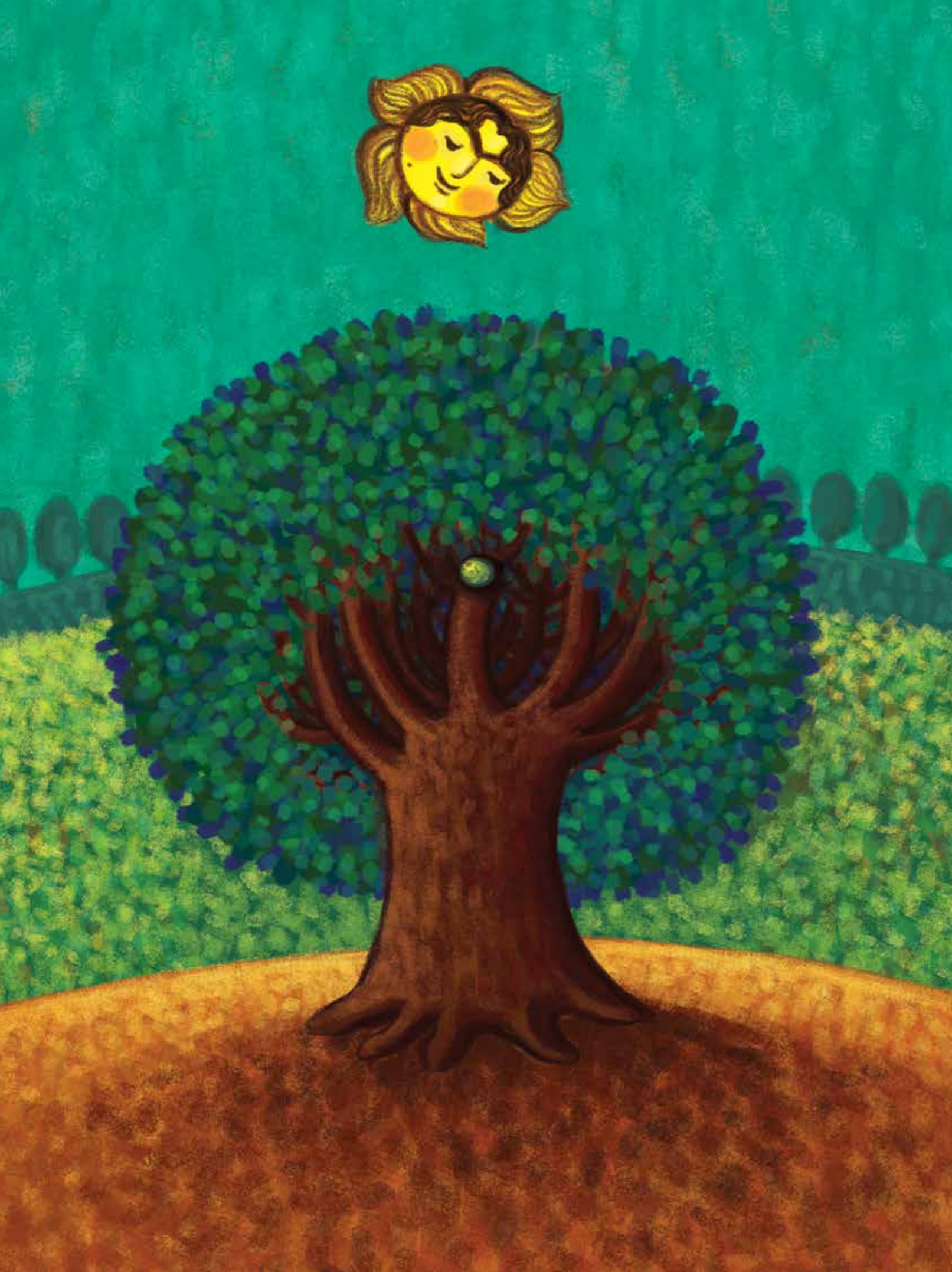

○ حسن به اینجای داستان رسید و ورق زد. باز از ادامه‌ی داستان خبری نبود. حسن کچل کتاب را بست و منتظر ماند.

○ این بار هم از میان دود غلیظی که از کتاب بیرون آمد گذشت و خود را پشت درخت بزرگی دید. کمی جلوتر کله کدویی به درخت تکیه داده و نشسته بود. حسن کچل از جایش بلند شد. آرام آرام جلو رفت و گفت: «سلام... خسته نباشی!»

قلی سرش را بالا کرد و از تعجب خشکش زد، گفت: «تو هم که مثل من کچلی! از کجا آمدی؟» و خیلی زود با هم دوست شدند و از حال و احوال همدیگر باخبر شدند. بعد هم بلند شدند و به راه افتادند تا پدر قلی را از دست دیو آزاد کنند. رفتند و رفتند تا به دشتی رسیدند. روز قبل، در آن دشت عروسی بود. مقداری خرت و پرت، این طرف و آن طرف افتاده بود. ناگهان حسن کچل سرنایی را از کنار درختی برداشت و گفت: «این را یادشان رفت ببرند.» بعد سرنارا توی کیسه‌ی قلی انداخت و گفت: «با خودمان ببریمش... شاید به دردمان بخورد...» این را گفتند و رفتند جلو. به یک درخت هلو رسیدند. چند تا هلو چیدند و خوردند. یکی را هم چیدند و انداختند توی کیسه. فکر کردند شاید به درد بخورد.

حسن کچل گفت:
«خب... حالا این دیو کجاست؟»
قلی گفت: «می گویند توی غاری است بالای کوه...»
حسن گفت: «خب چرا بابای تو را زندانی کرده؟»
قلی گفت: «می گویند از درخت گردوی دشت آهوها گردو چیده.
این یک درخت معمولی نیست، هر صد سال یک بار گردو می دهد
که دیو آن را می خواست.»
حسن کچل گفت: «مگر این چه گردویی است؟»
قلی گفت: «این گردو قدرت عجیبی دارد. به طرف هر کسی پرت کنی،
آن قدر او را می زند تا دمار از روزگارش در بیاورد.»
قلی کنار جوی آبی نشست و ادامه داد: «بابام دنبال آن گردو رفت و
دیگر برنگشت.»
قلی چشمش به لاک پشتی افتاد. آن را هم برداشت و توی گونی
گذاشت. حسن کچل گفت: «چه کار می کنی؟ گناه دارد!»
قلی گفت: «شاید به درد بخورد...»
دوباره برش می گردانم همین جا.»